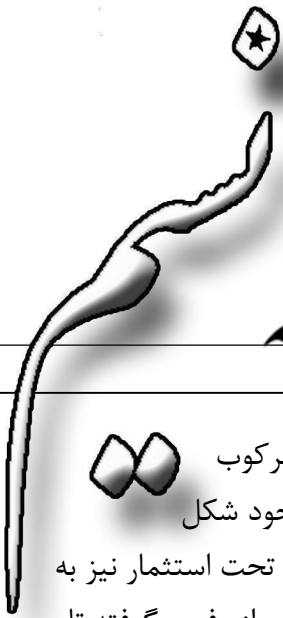

کاسنامه

سخنی در باب چپ

بر گرفته از سایت " خاک "

رادیکال بی مایگی اظهاراتی که از جانب عده ای در باب سوسیالیسم و مارکسیسم در قالب هایی نظیر معرفی نظریه پردازان مارکسیست صورت می گیرد و پرگویی های پرطمطراق و توخالی در باب مقایسه تطبیقی محتوای نظری نیروهای چپ گرا در دهه های چهل و پنجاه و نیروهای کنونی چپ ، ضرورت ارائه مطالبی را در جهت معرفی و توضیح گرایشات چپ عیان می سازد . این مطلب کوتاه نیز گامی در جهت پاسخ به همین نیاز است .

عده ای نسبت به دمکرات بودن نیروهای چپ کنونی اظهار تردید می کنند ، در حالی که در تمام سطوح جامعه و به خصوص در دانشگاه ها ، نیروهای چپ رادیکال در صف مقدم دفاع از مطالبات دمکراتیک و حقوق صنفی و مدنی قرار دارند . در این مقاله به صورت اجمالی در جهت تنویر افکار عمومی نسبت به ماهیت نیروهای چپ رادیکال (در مقابل سمپاتی هایی از نوع بالا) خواهیم کوشید . سعی ما بر این است که توضیحات خود را با ادبیاتی شفاف ارائه دهیم تا پیام خود را به صورت واضح و روشن به مخاطبان منتقل کنیم .

جنبش چپ ، جنبش نقد دائم شرایط موجود و نفی مداوم سرمایه داری از منظر طبقه کارگر به قصد ایجاد تحولی بنیادین در اساس جامعه (از جمله روابط مالکیت) است . ابتدا باید چهار چوب نظری خاصی را که منجر به ارائه چنین تعریفی از جنبش چپ می گردد ، به طور خلاصه بیان کنیم .

تحلیل طبقاتی جامعه با روشی ماتریالیستی ، دیالکتیکی و تاریخی در مرکز ثقل این دیدگاه قرار دارد . از این منظر جامعه چون کلیتی یکدست و یکپارچه حاصل از گردهم آمدن افراد منفرد در نظر گرفته نمی شود و دولت به عنوان نهادی خنثی که کارش صیانت از حقوق افراد و قضاوت و مداخله در موارد اختلافی است ، شناخته نمی شود .

در این دیدگاه طبقات اجتماعی به عنوان یک میانجی مهم و عمده میان فرد و جامعه ظاهر می گردند که در تعیین هویت و ساختار درونی هریک از این دو مفهوم نقش محوری دارند . روابط مابین طبقات اجتماعی حاصل از شیوه تولید و معیشت انسان ها در هر دوره تاریخی از طریق ایدئولوژی ها و نیروهای نظامی و قهر آمیز توجیه و تثبیت می گردند . در طول تاریخ بشری طبقات حاکمه دولت را

به عنوان ارگان سرکوب و پاسدار منافع خود شکل داده اند و طبقات تحت استثمار نیز به شیوه های مختلفی از رفورم گرفته تا آشوب ، قیام و انقلاب در مقابل طبقات حاکم بر می خیزند و اینگونه است که تاریخ جوامع ، تا کنون تاریخ مبارزه طبقاتی بوده است .

در این میان جنبش چپ نه به عنوان فرقه ای ایدئولوژیک متشکل از مصلحین اجتماعی بلکه به عنوان جنبشی برآمده و معطوف به یکی از طبقات حاضر در جدال یعنی طبقه کارگر است . تئوری این جنبش سوسیالیسم انقلابی (یا مارکسیسم) تئوری نقد مناسبات سرمایه داری از منظر طبقه کارگر می باشد و هدف آن پیروزی طبقه کارگر در منازعه طبقاتی و تسخیر قدرت سیاسی توسط این طبقه است و در نهایت انحلال طبقات و از میان رفتن دولت است .

تا همین جا زمینه بحث بسیار گسترده است . نظریات متعددی وجود دارند که در برابر تحلیل طبقاتی فوق موضع می گیرند یا صحت جهانی آن را به زیر سوی می برند . این مجادلات محتوای هزاران صفحه بحث نظری بین متفکران چپ گرا و راست گرا را تشکیل می دهد که خواننده علاقه مند می تواند به این متون مراجعه نماید .

اما باید افرادی را که با فخر فروشی و به سیاق صفحات روزنامه شرق قصد دارند دیدگاه های

نظریه پردازان خاصی را به عنوان تنها نظریات جاافتاده و قابل قبول چپ گرایان به جامعه قالب کنند! از این امر مطلع نمود که از زمان انتشار مانیفست کمونیست در سال ۱۸۴۸ تا کنون مباحث بسیاری توسط بزرگان نظری و سیاسی جنبش چپ چون انگلس، لنین، لوکاج، گرامشی، لوکزامبورگ و تروتسکی و..... طرح گردیده است که در این میان نظریات جزم اندیشان و جبرگرایان چون کائوتسکی صفحات اندکی از این ادبیات پربار را اشغال می نماید. هرچند پناه بردن مریدان پوپر و هایک به چنین چهره هایی در مقابل چپ رادیکال مایه مزاح و انبساط خاطر را فراهم نموده است.

اما در این وانفسا که جانین سابق نقش آزادیخواهان را بازی می کنند، شاهزاده پهلوی طرفدار دمکراسی می شود و یکی از عناصر مشکوک زندان اوین به کمک رادیو "صدای آمریکا" به رهبری جنبش دانشجویی ارتقا می یابد. باید اندکی بیشتر پیرامون خصوصیات سیاسی چپ رادیکال بحث نمود.

در دیدگاه چپ رادیکال، ایران به عنوان جزئی از نظام جهانی سرمایه (حال یاغی یا مطیع!) مورد تحلیل واقع می شود. لذا مبارزه طبقاتی به صورت جدالی مشخص میان ارکان سرمایه (اعم از داخلی یا خارجی)، حاکمیت و طبقه کارگر در بطن جامعه جریان دارد.

شرایط ایران مطالبات دمکراتیک و آزادیخواهانه ای چون "آزادی بیان

"، "آزادی تشکل" و... را در چهار چوب پلانفرم خاص طبقه کارگر و چپ رادیکال (که چیزی جز پیگیری مستمر جهت تحقق سوسیالیسم نیست) برجسته نموده است. البته شیوه برخورد چپ رادیکال با این مطالبات کاملاً متمایز با اپوزیسیون راست و شیوه بورژوازی می باشد که در کنار چگونگی پیوند این مطالبات دمکراتیک با مطالبات سوسیالیستی از منظر چپ رادیکال (در تمایز با دیگر نحله های چپ) خود جای بسط و بحث بسیار دارد.

چپ رادیکال تضاد میان "آزادی" و "برابری" را نمی پذیرد و دوگانگی میان این دو مفهوم و خواسته بنیادین انسانی را ناشی از محدودیت های مناسبات جامعه سرمایه داری می داند.

با این مقدمات چپ رادیکال معتقد است حاکمیت سرمایه داری در ایران اساساً بانوعی خودکامگی ملازم است. لذا بحث ابداً بر سر انتخاب یک دمکراسی بورژوازی یا یک حکومت استبدادی با شکل بندی ماقبل سرمایه داری نیست. طبقه سرمایه دار در ایران همواره با حکومت های خودکامه سازش کرده و هیچ گاه نیروی سیاسی مستقلی را شکل نداده است که نبرد با خودکامگی را تا انتها پیش ببرد. ریشه این مسئله را می توان در این واقعیت جستجو کرد که

دمکراسی حقیقی در ایران به سرعت مناسبات اقتصادی سرمایه داری را نفی می کند و منافع عینی توده های وسیعی از مردم به صورت بارزی با مناسبات اقتصادی مزبور بیگانه است.

لذا طبقه سرمایه دار همواره به قدرت خودکامه ای نیازمند است تا مناسبات اجتماعی و اقتصادی سرمایه داری را به جامعه تحمیل کند. البته باید در نظر داشت که در باره مسئله دمکراسی به صورت عام نیز چپ رادیکال کاملاً متفاوت می اندیشد. برای چپ رادیکال دمکراسی بورژوازی نه یک هدف و نه یک ایده آل ذهنی بلکه مفهومی است که در هر دوره معانی و تعبیری دارد و با توجه به معنای مشخص آن در دوره ای که به کار برده می شود، در باره آن موضع گیری می شود.

"دمکراسی" در چهار چوب ادبیات لیبرالی حاکم بر جهان، آن شکل بندی سیاسی را مد نظر دارد که حکومت جهان شمول سرمایه را تضمین نماید. به این ترتیب "دمکراسی" از یک مدل پیشنهادی برای پاسخگویی به خواست های عمومی هم چون حکومت "نژاد برتر" به یک غایت نهایی ارتقاء می یابد. برای حصول این غایت هرگونه جنگ افروزی، تهاجم یا تجاوز نظامی مجاز شمرده می شود. حتی اگر لازم باشد می توان ریختن بمب های

سفری و خوشه ای را برسر مردم فلوجه توجیه نمود!

در ادامه همین منطق است که از نظر برخی از دمکراسی خواهان ایرانی وصول به "دمکراسی" از هر طریقی (جنگ، تحریم یا جنگ های قومی و) مورد حمایت است. خارج از این نکته که چنین روش هایی منجر به آمدن دمکراسی مورد ادعایی خود آقایان هم نخواهد شد این مسئله نشان دهنده نوعی اندیشه غایت محور در ذهن لیبرالیسم حاکم بر جهان امروز است که در آن هدف وسیله را توجیه می کند. (به عبارتی دیگر این طرز تفکر نزدیکی بسیاری با یک دیدگاه فاشیستی دارد)

چپ رادیکال استقرار یک حکومت دمکراتیک را بسیار مطلوب ارزیابی می کند و این خواست را با سیاست خاص طبقاتی خود، تنها از طریق رشد و ارتقای جنبش های اجتماعی و جهت گیری خاص آن ها ممکن می داند.

طرق پیشنهادی دیگری چون زمینه چینی برای وقوع انقلاب رنگی، تحریم و مورد پذیرش چپ رادیکال نیست. این مسئله نافی دمکرات بودن چپ رادیکال و تعهد آن به آرمان های آزادی خواهانه نیست، بلکه نشانگر راهبرد متفاوت این جنبش از اپوزیسیون لیبرال و راست گرای ایران است.

نمونه ای از شیوه برخورد چپ رادیکال با مسائل روزمره سیاسی می

تواند قضیه را روشن تر کند. تجمع در حمایت از حقوق دکتر ناصر زرفشان، اکبر گنجی، مهندس موسوی یا هر زندانی سیاسی دیگر، عملی است که در آن هر نیروی دمکراتیک اصیلی از جمله چپ رادیکال شرکت می نماید. در همین حال عدم حمایت از تجمع هواداران آقای گنجی در مقابل دفتر سازمان ملل در نیویورک و نقد اینگونه حرکات از سوی چپ رادیکال نشان دهنده تفاوت هایی بنیادین در نگاه به سیاست، ارزیابی شرایط ایران و چگونگی عمل برای رسیدن به نتایج مطلوب است.

بطور خلاصه بگویم که این یک شانتاژ سیاسی است که هرکس در ایران با مشی لیبرالی و شیوه های آمریکایی کنار نیاید، دمکرات نیست، چپ رادیکال نه تنها در مقابل این شانتاژها عقب نخواهد نشست، بلکه مستقیماً بنیان های نظری بخش عده ای از اپوزیسیون راست و لیبرال را به چالش خواهد کشید.

در مورد چپ رادیکال ناگفته ها بسیار است، اما ادامه بحث و چگونگی پیشبرد آن را به مقتضیات زمان واگذار می کنیم. و در پایان تاکید می کنیم که چپ رادیکال در ایران با هدف پیشبرد سیاست مستقل طبقه کارگر، پیگیری خواست های ملازم آزادی خواهی و برابری طلبی را در

دستور کار خود و فارغ از انگ ها و آزارها راه خود را ادامه خواهد داد.

نوشته شده در سه شنبه بیست و یکم شهریور ۱۳۸۵ ساعت ۵۱:۱۹ توسط سعید.

دادگاه یکی از بازداشت شدگان

تجمع روز جهانی کارگر شهرستان سقز برگزار شد!

تهران- خبرگزاری کار ایران. تاریخ: 29/1385/07
جلسه رسیدگی به اتهام جلال حسینی، از بازداشت شدگان تجمع روز جهانی کارگر شهرستان سقز در اردیبهشت سال ۸۳ در شعبه اول دادگاه انقلاب سقز برگزار شد.

محمد شریف، وکیل مدافع حسینی در گفت و گو با خبرنگار "ایلنا" اتهام موکلش را اجتماع و تبانی جهت ارتکاب جرم عنوان کرد و گفت: در این جلسه دفاع لازم از موکل به عمل آمد و آخرین دفاع در پرونده نیز اخذ شد.

وی افزود: موکلم پیش از این در خصوص همین تجمع به اتهام شرکت در تجمع غیرقانونی محاکمه و توسط شعبه اول دادگاه انقلاب سقز به تحمل سه سال حبس تعزیری محکوم شده بود که این حکم از سوی شعبه هفتم دادگاه تجدیدنظر، نقض و حکم برائت موکلم صادر شد.

شریف تصریح کرد: حسینی در حال حاضر به لحاظ همان عمل و این بار به اتهام دیگری تحت محاکمه قرار گرفته است.

منبع: سایت ایلنا

ضرب و شتم زندانیان سیاسی در زندان گوهردشت کرج توسط مامورین زندان

"صادق نقاشکار" سخنگوی زندانیان سیاسی در مصاحبه با رادیو فردا گفت: ارباب و ضرب و شتم زندانیان سیاسی از جمله در زندان گوهردشت کرج همچنان ادامه دارد.

وی افزود: بنا به گزارشهای رسیده از زندان گوهردشت کرج، در پی تهدیدهایی که رئیس دادگاه انقلاب شهریار علیه زندانیان سیاسی در هفته گذشته انجام داده روز شنبه ساعت ۳ بعدازظهر رئیس بند زندان با تعدادی از پاسداران به بند دو فرعی پنج یورش بردند و زندانیان سیاسی را مورد ضرب و شتم قرار دادند که بر اثر آن "بهروز جاویدتهرانی" از ناحیه صورت آسیب جدی دیده و تعدادی از دندان های او شکسته شده است که مامورین زندان از اعزام نامبرده به بهداری ممانعت کردند

تحصن بیش از ۸۰۰ دانشجویان دانشگاه تربیت معلم کرج در مقابل دانشگاه

بیش از ۸۰۰ نفر از دانشجویان دانشگاه تربیت معلم کرج صبح روز جمعه ۲۸ مهر ماه در اعتراض به عدم تامین امکانات رفاهی و رسیدگی نشدن به مشکلات صنفی خود در مقابل درب اصلی این دانشگاه اقدام به تحصن نمودند.

دانشجویان شرکت کننده در این تحصن اعتراض خود را نسبت به عدم رسیدگی به مشکلات تغذیه، نبود سالن مطالعه و پرداخت نشدن وام دانشجویی اعلام کرده و خواستار رسیدگی مسئولین دانشگاه به مشکلات خود شدند.

گزارشی از کار اجباری کودکان در مزارع پنبه در کشور ازبکستان

یک گروه بین المللی مدافع حقوق بشر با تهیه گزارشی از کار اجباری کودکان در مزارع پنبه در کشور ازبکستان خبر داده است.

این گزارش که از سوی "بنیاد عدالت زیست محیطی" تهیه شده است نشان می دهد که صدها هزار کودک در کشور ازبکستان به کار در شرایط سخت و غیربهداشتی در مزارع پنبه ازبکستان در مقابل حقوق بسیار کم ناچار می شوند.

گزارش مذکور حاکیست که کودکان در کشور ازبکستان برای چندین هفته مجبور به ترک مدرسه می شوند تا در شرایط خطرناک ناشی از استفاده سنگین از کودهای شیمیایی و آفت کش ها در مزارع پنبه کار کنند.

کشته شدن ۴ کارگر و زخمی شدن ۱۶ کارگر دیگر بر اثر حادثه در کارخانه قند "اسلام آباد غرب" در استان کرمانشاه

بر اثر یک حادثه در کارخانه قند اسلام آباد غرب در استان کرمانشاه که روز یکشنبه ۲۳ مهر ماه روی داد ۴ نفر از کارگران این کارخانه جانشان را از دست دادند.

این حادثه به دنبال خارج شدن قالب قند از یک دستگاه سانتریفیوژ و برخورد آن با کارگران روی داده و بر اثر آن ۱۶ کارگر دیگر نیز زخمی شده اند.

زخمی شدگان حادثه مذکور به بیمارستان خمینی شهرستان اسلام آباد غرب منتقل شده و گفته می شود که وضعیت جسمی دو نفر دیگر از آنان وخیم است.

شهرستان اسلام آباد غرب در ۵۵ کیلومتری شمال غربی استان کرمانشاه واقع شده است.

کارگران کارخانه یخچال سازی لرستان دست به اعتراض زدند

بیش از ۲۰۰ نفر از کارگران کارخانه یخچال سازی لرستان طی روزهای گذشته بار دیگر در مقابل استانداری لرستان دست به اعتراض زده و خواستار رسیدگی به مشکلاتشان شدند.

کارگران شرکت کننده در این تجمع اعتراضی اعلام کردند که به دنبال واگذاری کارخانه یخچال سازی لرستان به بخش خصوصی پس از چند ماه این کارخانه تعطیل و ۳۰۰ کارگر آن نیز بیکار شدند.

کارگران کارخانه یخچال سازی لرستان طی ۲ سال گذشته بارها اقدام به اعتراض نموده و خواستار بازگشت به کار خود شدند، اما تاکنون هیچ اقدامی در این خصوص انجام نشده است.

